

گامبیا

سرزمینی در داخل سنگال!

حدود جغرافیایی

گامبیا (۱) سرزمین دراز است در کنار نهر گامبیا، در غرب آفریقا و میتوان گفت در داخل سنگال قرار دارد. زیر فقط بواسطه ساحل کوچکی که از ناحیه غرب دریای اتلانتیک (اقیانوس اطلس) دارد، از چهار چوب سنگال خارج میشود. جمعیت گامبیا بالغ بر ۴۰۰.۰۰۰ نفر است و مساحت آن در حدود چهار هزار میل مربع است و بدین ترتیب کوچکترین سرزمین آفریقائی از نسله نظر مساحت و جمعیت بشمار میرود.

گامبیا چنانکه اشاره شد قیامه زمین دراز است که طول آن ۳۰۰ میل - به اوزان نهر گامبیا - امتداد می یابد و عرض آن در پهن ترین نقاطش، بیشتر از ۲۰ میل نمی شود.

نهر گامبیا، که نام کشور از آن اخذ شده است، یکی از بهترین و در عین حال جالب ترین نهرهای قاره سیاه بوده و آمادگی کامل برای کشتیرانی دارد. این نهر از کوههای ه فو تاجالون، در گونه سر چشمه میگیرد و طول آن بالغ بر هزار میل میگردد که همچون افعی درازی در این مناطق امتداد یافته است.

گامبیا سرزمین اسلامی

اکثریت مردم گامبیا سباهوست بوده و از چند قبیله مهم تشکیل می یابد که عبارتند از : ماندنجو، فولاز، ولوف، جولازو و بایاسکه. بصورت ظاهر از مردم و سنگال جدا هستند، ولی در واقع مردم هر دو سرزمین ریشه واحدی دارند. در گامبیا گروه قلیلی - شاید پانصد نفر - از اروپاییان زندگی می کنند که بیشترشان در ادارات دولتی و کارخانه ها و شرکتهای خارجی (۱) یاد آوری این نکته ضروریست که گامبیا در غرب آفریقا، غیر از آلمانیها کشور دیگر

آفریقائی است :

کارمی کنند ، و علاوه بر این گروه ، عده قابل توجهی از مردم لبنان و موریتانیا در گامبیا بکار تجارت و دامپروری اشتغال دارند .

۸۵ درصد مردم گامبیا مسلمان هستند و روی این اصل این سرزمین هم یکی از سرزمینهای اسلامی در قاره سیاه بشمار میرود . درسراشهرها و روستاهای گامبیا ، مساجد فراوانی بچشم میخورد و مردم مسلمان این سازمان ، در اعیاد اسلامی مراسم پر شکوهی را برپا میدارند و برای شرکت در نماز جمعه میل جمعیت در هر روز جمعه ، سوی مساجد بزرگ سرازیر می شود . و در جوجنار زیارتگاههای ویژه ای وجود دارد که مسلمانان برای دعا و نیایش به این ناحیه سفر می کنند .

تعداد مسیحیان در گامبیا بسیار کم است و شاید محدود به گروههایی است که در بائوست و اطراف آن زندگی می کنند . علاوه بر اقلیت مسیحی ، گروهی ارقبیله جولاهم بت پرست هستند که متأسفانه بعلمت فقدان تبلیغات صحیح اسلامی ، این عده هنوز در گمراهی بسر میبرند و البت دستگاههای تبلیغی مسیحی ، فعالیت زیادی از خود نشان می دهند ولی کمترین نتیجه میسرند و در عین حال هرگز خسته نمی شوند و دست از کار خود نمی کشند .

تاریخ گامبیا

این سرزمین دارای سابقه تاریخی متمدن است که سال (۴۲۰) قبل از میلاد میرسد و شاید برای نخستین بار فیینیقی ها از آنجا بازدید کرده و نهر گامبیا را کشف کرده . . . و در بین قرن پنجم تا هشتم میلادی ، قسمت اعظم گامبیا و سننگال جزئی از امپراطوری شاننا بود که پایتخت آن در جمهوری فعلی مالی قرار داشت . این امپراطوری سرانجام منقرض شد و بجای آن سلطنت سونجای بوجود آمد که سرکران شهر تمبکتو بود و حکام و فرماندارانش باسلام گرویدند ، سونجای با تمام قوا بشار اسلام در قاره سیاه پرداخت . .

در قرون بعدی ، این سرزمین در دست قبائل گوناگون محلی بوده تا آنکه در سال (۱۴۵۵) و کاپتان هنری ، دهبیری نیروهای پرتغالی را بعهده داشت و از نهر گامبیا عبور کرد . سپس پرتغالیها مراکز کوچکی در طول نهر برای خود بوجود آوردند و باشغال این سرزمین پرداختند .

سهس دوره نبرد استعمار انگلیس و استعمار فرانسه برای غارت ثروت این سرزمین آغاز شد و این کشمکش مدتها ادامه یافت و طبیعاً بهره برداریهای ظالمانه آنان در این سرزمین نیز آغاز گردید . در سال (۱۷۶۵) استعمار بریتانیا به مراکز استراتژیکی گامبیا مسلط گشت و گامبیا سالها جزء استعمرات انگلیس بود تا آنکه در سال (۱۷۸۳) بریتانیا قسمت اعظم این سرزمین را همچون امرات پدروی ، به فرانسه بخشید . (بقیه در صفحه ۶۵)

مهندسی ایرانی که اقدام به تأسیس این مرکز اسلامی نموده است عضو جمعیت معماران امریکا و رئیس قسمت تکنولوژی معماری دانشگاه نیویورک است. از دانشگاه تهران و دانشگاه ملی و دانشگاه فلوریدا و دانشگاه کلمبیا فارغ التحصیل شده است، و امروز از مهندسان بزرگ نیویورک بشمار می رود.

معاون این مهندس دکتر مهدیس قدرتی محمد غریب العربی از جمهوری متحد عرب و استاد قسنت شهرخانی دانشگاه نیویورک می باشد.
مهندس مسجد و مآذن میگویند: تأسیس این مرکز اسلامی بهترین کاری است که تا کنون ما انجام دادیم و مورد نظر ما قرار گرفته است. میبایست این پیمانها را دنبال میکنیم و هر لحظه در آینده آن هستیم (۱)

پایه از صفحه ۲۲

دسامبر (۱۹۰۷م) که قانون منع برده فروشی تصویب رسید، بریتانیا برای اجرائه این قانون از جزیره جمیزیا در این سرزمین اشغال کرد و سپس جزیره بانجول را تصرف کرد و بعد پایتخت کامبیا را بنام دیرامور ستمراتی بریتانیا در کامبیا - باترست - پایه - گذاری کرد و سپس این ناحیه نیز همراه سمرالئون، جزو ستمرات غرب آفریقا، متعلق به بریتانیا شد و البته فرانسویان هم سهم خود را با اشغال سنگال و دیگر سرزمینها، با توافق قبلی دریافت کرده بودند ..

در اواخر قرن هجدهم و اوائل قرن نوزدهم میلادی مغرب داخلی شدیدی برای جلوگیری از مفروضاتی بین مسلمانان و بت پرستان کامبیا در گرفت و این کشاکش داخلی به جنگهای قبیلهای تبدیل یافت و امتحان انگلیس فرصت یافت تا یلوعده و نوید برضای قبائل گوناگون، به خود خود گسترش دهد تا آنجا که دسامبر (۱۹۰۷م) بریتانیا تمام سرزمین کامبیا را در تصرف کامل خود داشت و آنرا برای بهره برداری بهتر و استثمار بیشتر، به چهار منطقه اداری تقسیم کرد.

کامبیا از نقطه نظر اجتماعی و سیاسی عقب ننگاه داشته شده تا از دیگر همسایگان خود می باشد، دسامبر (۱۹۰۳م) استقلال داخلی یافت و دسامبر (۱۹۶۵م) بشکل یک سرزمین مستقل ناهر مستقل و در واقع وابسته به بریتانیا درآمد و هنوز ساکنانی برای اعلان جمیوری و استقلال واقعی در این سرزمین پیش نیاورده و فعلا بحرب مردم پیروزه، دایو اجاوارا بر این سرزمین حکومت میراند .. (۲)

مجله عالم التجار شماره ۲ سال پنجم چاپ بیروت.

۲- با استفاده از کتاب: «المستوفی فی العالم الیوم» چاپ قاهره و مجله اسلامی «المجتمع» چاپ کویت شماره ۴۰ - شوال ۱۳۹۰ هـ.